DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

25 kwietnia | Nr. 11. | Rok 1930.

T R E Ś Ć:

SPRAWY OGÓLNO - ADMINISTRACYJNE I PRAWNE.

86.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 marca 1930 r. Nr. I/2/1414/30, o rewizji biletów na kolejach wąskotorowych.

Uzupełniając rozporządzenie z dnia 19 lutego b. r. Nr. I/2/815/30 (Dz. U. M. K. Nr. 7, poz. 53), którem między innemi włączono sprawy rewizji biletów do zakresu działania Wydziałów Kontroli Dochodów (do Działów Rewizji Biletów, a tam gdzie ich niema do Działów Ogólnych), postanawiam, że także w razie utworzenia w Wydziale Kontroli Dochodów, osobnego Działu „Kontroli dochodów kolei wąskotorowych" sprawy rewizji biletów na kolejach wąskotorowych mają byćześrodkowane w Dziale Rewizji Biletów względnie w Dziale Ogólnym.

Rewizję biletów na kolejach wąskotorowych należy przeprowadzać łącznie z rewizją biletów na kolejach normalnotorowych, w tem znaczeniu, że jeden i ten sam rewizor może przeprowadzać rewizję zarówno na kolejach normalnotorowych jak i na wąskotorowych.

W związku z tem dodaje się w uwadze do § 7 XII (str. 29) Regulaminu D. O. K. P., na końcu, następujące zdanie:

„Dział ten załatwia wszystkie sprawy kolei wąskotorowych, wchodzące w zakres czynności Wydziału Kontroli Dochodów z wyjątkiem spraw rewizji biletów, zastrzeżonych wyłącznie Działowi Rewizji Biletów (Działowi Ogólnemu) w Wydziale Kontroli Dochodów".

Równocześnie polecam przenieść wszystkich rewizorów pociągów z Wydziałów Kolei Wąskotorowych do Wydziałów Kontroli Dochodów.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1930 r.

87.

Nr. P. 3/7607/30 z dnia 28 marca 1930 r. w sprawie sposobu określania zaopatrzeń, przyznawanych przez Prezydenta Rzeczypospolitej na zasadzie ustawy z dnia 11 grudnia 1924 r. o przyznawaniu darów z łaski (Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 2, poz. 12) w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 29 stycznia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 122).

Ustawa z dnia 29 stycznia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 122) zmieniła tytuł ustawy z dnia 11 grudnia 1924 r. o przyznawaniu darów z łaski (Dz. U. R. P. Nr. 2, poz. 12), wobec czego należy obecnie unikać używanego poprzednio we wnioskach, opartych na tej ustawie, określenia „dar z łaski". We wnioskach, przysyłanych przez Dyrekcje zdarzało się także nieuzasadnione określanie zaopatrzeń, które miały być przyznane na podstawie wspomnianej wyżej ustawy, jako zaopatrzeń „emerytalnych". Dla ujednostajnienia zatem właściwej terminologji we wnioskach, opartych na powołanej na wstępie ustawie o zaopatrzeniu osób szczególnie zasłużonych, oraz o wyjątkowem zaopatrzeniu, nieopartem na innych tytułach prawnych, należy używać określenia „zaopatrzenie", a nie „dar z łaski", lub „zaopatrzenie emerytalne".

88.

Nr. I/1/1738/30 w sprawie zniesienia dyżurów nocnych w Centrali telefonicznej Ministerstwa Komunikacji.

Z dniem 1 maja 1930 r. znosi się dyżury nocne w Centrali telefonicznej Ministerstwa Komunikacji, wobec czego służba w tej centrali trwać będzie od godz. 7.30 w lecie, a od 8-ej w zimie do godz. 22.30. W razie potrzeby prowadzenia w porze nocnej rozmów między Dyrekcjami, połączeń dokonywać będzie Centrala telefoniczna Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie.

SPRAWY FINANSOWE.

89.

Nr. II/2/2758/30 z dnia 26 marca 1930 r. w sprawie wprowadzenia w życie nowych przepisów dla kas biletowych, bagażowych i towarowych.

Wobec spóźnionego wykonania nakładu druków, mających ścisły związek z nowemi przepisami rachunkowemi dla kas biletowych, bagażowych i towarowych (Dz. Urzęd. M. K. z 1930 r. Nr. 5, poz. 44), Ministerstwo Komunikacji przenosi termin wprowadzenia ich w życie z dnia 1 kwietnia na dzień 1 maja r. b.

Od powyższej daty poza wymienionemi przepisami pozostają tylko w mocy do czasu wydania przepisów wykonawczych dla ekspedycyj osobowych, bagażowych i ekspresowych — artykuły: od 6 do 11 włącznie, od 13 do 19 włącznie i 32 przepisów dla kas biletowych i bagażowych wydania 1923 r.

O ile chodzi o kasy biletowe i bagażowe, nowe przepisy prócz pewnych uzupełnień przepisów obecnych, nie wprowadzają zasadniczych zmian w postanowieniach dotychczas obowiązujących, wyjątek w tym względzie stanowią tylko wskazówki postępowania w razie rozciągnięcia operacyj zaliczeniowych na przesyłki ekspresowe, na co Dyrekcje Okręgowe powinny zwrócić baczną uwagę.

Natomiast w odniesieniu do kas i ekspedycyj towarowych dane przepisy przeprowadzają poza szeregiem zmian i uzupełnień mniejszej wagi podstawową zmianę momentu zarachowania przesyłki na dzień jej przybycia zamiast obecnie przyjętego dnia wydania, celem zatem ułatwienia w tym względzie przejścia od dotychczasowych przepisów do przepisów nowych Ministerstwo Komunikacji wydaje następujące postanowienia:

Przepisy przejściowe dla kas i ekspedycyj towarowych.

1) Ostateczne zamknięcie Księgi Kasowej Kasy wydania za kwiecień r. b. powinno nastąpić dnia 30 kwietnia b. r. według dotychczasowych przepisów; w przepisanym również terminie należy przedstawić Wydziałowi Kontroli Dochodów sprawozdanie kasowe wraz z przewidzianemi przepisami załącznikami.

2) Księgę przybycia należy zakończyć na dniu 30 kwietnia, przenosząc z niej wszystkie otwarte pozycje w porządku chronologicznym do nowej Księgi przybycia, jako pierwsze pozycje, włączone do sprawozdania za maj, a pochodzące z miesiąca poprzedniego. Przenoszone pozycje należy zapisywać do nowej Księgi przybycia stosownie do wskazań jej druku, uzgodnić z pozostałemi w kasie na dniu 30 kwietnia r. b. listami przewozowemi i wykazem przesyłek niewydanych, dołączonym do sprawozdania kasowego za tenże miesiąc.

3) Pozycje powyżej wymienione włącza się do wykazów przesyłek przybyłych za maj r. b., i te z nich, na których ciąży opłata składowego lub postojowego, nadto do wykazów tych opłat, oraz wogóle postępuje się z niemi podobnie, jak to wskazują nowe przepisy w odniesieniu do przesyłek, które normalnie przybyły w danym miesiącu sprawozdawczym.

4) Postanowienia, regulujące na pewnych stacjach stosunek ekspedycyj do kas towarowych (§ 41 nowych przepisów), mają również w pełni zastosowanie do omawianych pozycyj przeniesionych. Dyrekcje dołożą wszelkich starań, aby wprowadzenie tych postanowień w wykonanie zapewniło obustronne sprawne działanie.

5) Wydziałom Kontroli Dochodów poleca się ostatecznie zamknąć i zlikwidować w ciągu maja r. b. Księgi F Nr. 197 i 198, jako zbędne z chwilą wprowadzenia zarachowania przesyłek towarowych dniem ich przybycia na stację przeznaczenia.

SPRAWY ZASOBOWE.

90.

Nr. VI/4/4797/30 z dnia 28 marca 1930 r. w sprawie stosowania na P. K. P. warunków technicznych dostawy bębnów na wyrób opasek tłokowych i suwakowych.

Ministerstwo Komunikacji poleca z dniem ogłoszenia niniejszego stosować na P. K. P. warunki techniczne dostawy bębnów na wyrób opasek tłokowych i suwakowych.

WARUNKI TECHNICZNE

dostawy bębnów na wyrób opasek tłokowych i suwakowych dla P. K. P.

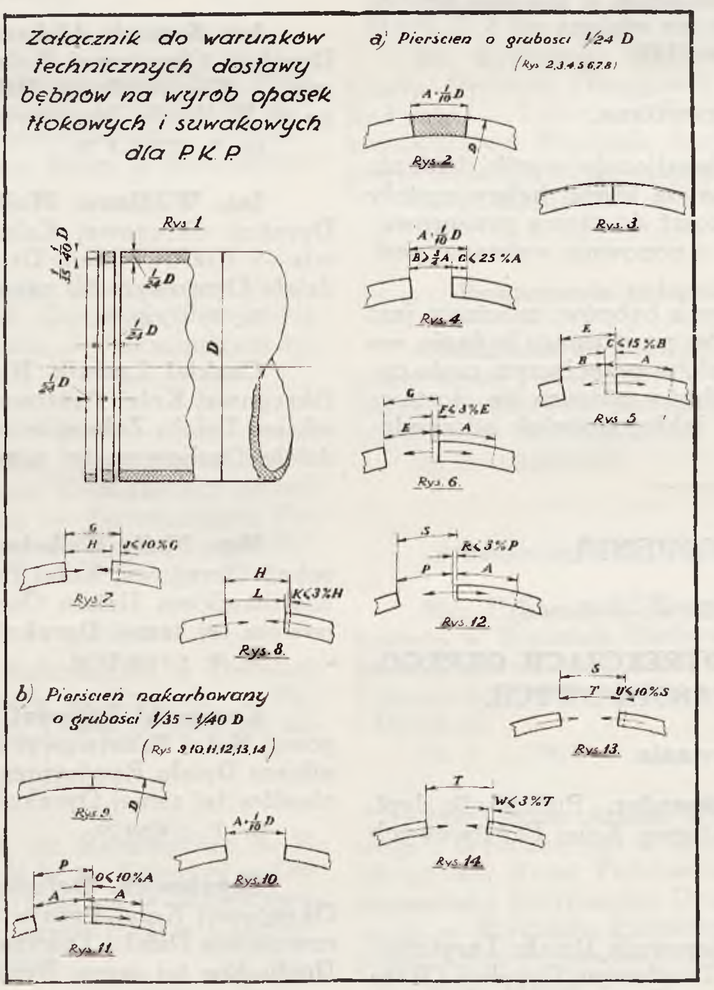
Własności materjału.

Bębny na opaski tłokowe i suwakowe powinny być odlewane z wyborowego żeliwa (perlitycznego) o wytrzymałości na rozerwanie nie mniej niż 13 kg/mm² i o twardości nie większej niż 180 stopni Brinella (czas wzrastania siły ½ minuty, czas trwania siły 1 min., średnica kulki 10 mm.). Odlew powinien być zupełnie jednolity, drobnoziarnisty, ścisły i elastyczny, dawać się łatwo obrabiać, posiadać powierzchnię gładką, bez baniek powietrznych i nie być porowaty.

Badania próbne.

Celem dokonania prób materjału na rozerwanie z każdego spustu odlewa się w formach 6 szt. prętów. Przeciętny wynik prób 3 prętów zdrowych służy za podstawę do oceny; następnie z każdego spustu odlewu wybiera się 2% i nie mniej niż 2 bębny i po przetoczeniu do czystych powierzchni, odcina się z każdego bębna 2 próbne pierścienie (Rys. 1), przyczem szerokość każdego z nich powinna być równa 1/24 zewnętrznej średnicy bębna obtoczonego, a grubość pierwszego pierścienia równa szerokości, to jest 1/24 zewnętrznej średnicy bębna obtoczonego, drugiego zaś pierścienia 1/35 — 1/40 zewnętrznej średnicy bębna obtoczonego (wymiary zaokrąglone do całego milimetra).

Z pierwszego pierścienia (Rys. 2) wycina się kawałek obwodu A = 1/10 D zewnętrznej średnicy tego pierścienia, poczem ściska się pierścień do zetknięcia się końców (Rys. 3), lutuje i obtacza powtórnie do otrzymania powierzchni cylindrycznej.

Po rozlutowaniu wycięcie może zmniejszyć się nie więcej niż o c $\leqq$ 25% A. (Rys. 4)

Opaskę drugą wyciętą z tego samego bębna przecina się piłką w dowolnem miejscu (Rys. 9), a następnie nakarbowywa, uderzając o nią od wewnętrznej strony tępym oskardzikiem. Karby powinny być prostopadłe do płaszczyzny opaski i najgęstsze w miejscu przeciwległem przecięciu.

Uderzać oskardzikiem należy dotąd, aż końce przecięte opaski rozejdą się o A = 1/10 D zewnętrznej średnicy pierścienia (Rys. 10).

Opaski przygotowane w powyższy sposób, powinne odpowiadać następującym warunkom:

1) rozciągnięte jeden raz o dalsze A = 1/10 D zewnętrznej średnicy i zwolnione mogą dawać trwałe odkształcenia nie większe niż C $\leqq$ 15% B przy opaskach lutowanych (Rys. 5) i nie większe niż O $\leqq$ 10% A przy opaskach korbowanych (Rys. 11).

Opaski rozciągnięte następnie 20 razy o dalsze A = 1/10 D średnicy zewnętrznej mogą zwiększyć trwałe osadzenia w kierunku działania siły nie więcej niż ∓ $\leqq$ 3% E (Rys. 6) i R $\leqq$ 3% P (Rys. 12).

2) Po dokonaniu pierwszej próby opaskę należy ścisnąć raz jeden do zetknięcia się końców; po zwolnieniu odległość ich może zmniejszyć się nie więcej niż o J $\leqq$ 10% C (Rys. 7) i o U $\leqq$ 10% S (Rys. 13) zarówno dla opasek lutowanych, jak i dla karbowanych.

Opaski, ściągnięte następnie w ten sam sposób 20 razy mogą dać osadzenia nie większe niż K $\leqq$ 3% H (Rys. 8) i W $\leqq$ 3% T (Rys. 14).

Badanie powtórne.

Jeżeli dostawca zakwestjonuje wyniki badania pierwszej próby, na podstawie której bębny zostały odrzucone, na żądanie i koszt dostawcy przeprowawza się powtórne badanie z ponownie wybranej podwójnej ilości bębnów.

Przyjęcie dostarczonych bębnów, zależnem jest wtedy od dodatnich wyników powtórnego badania, we wszystkich jego szczegółach, w przeciwnym razie całą partję dostarczonych bębnów odrzuca się, dostawca zaś nie ma prawa do jakiegokolwiek odszkodowania.

ZAWIADOMIENIA:

(Sprawy szczegółowo-osobowe).

RUCH SŁUŻBOWY W DYREKCJACH OKRĘGOWYCH KOLEI PAŃSTWOWYCH.

Mianowania:

Inż. Bobkowski Aleksander, Pułkownik dypl. w rezerwie, — Wicedyrektorem Kolei Państwowych w Warszawie.
Nr. P. 2316/1-G/30.

Pawłowicz Juljan, Kierownik Działu Taryfowego w Wydziale Handlowo-Taryfowym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu, — Naczelnikiem Wydziału Handlowo-Taryfowego tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 5305/1-F/29.

Inż. Zyśko Jan-Adrjan, St. Referendarz K. P. Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych we Lwowie, — Naczelnikiem Wydziału Elektrotechnicznego Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie.
Nr. P. 5701/1-F/29.

Myszkowski Marjan Leon, Kierownik Działu Ogólnego w Wydziale Kontroli Dochodów Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu, — Zastępcą Naczelnika Wydziału Kontroli Dochodów tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/4033/29.

Łazowski Mieczysław, Kierownik Działu Telegrafu i Telefonów w Wydziale Elektrotechnicznym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie, — Zastępcą Naczelnika Wydziału Elektrotechnicznego tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 3840/1-J/29.

Inż. Saganowski Władysław, Radca Okręgowej Izby Kontroli w Kielcach — Kierownikiem Działu Inwestycyjnego w Wydziale Drogowym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie.
Nr. P. 1/5/G/30.

Inż. Szostak Aleksander, Referendarz K. P. w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu — Kierownikiem Działu Ogólno Gospodarczego w Wydziale drogowym tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 2075/1-F/30.

Inż. Wildfeuer Mojżesz, Referendarz K. P. w Dyrekcji okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie — Kierownikiem Działu Inwestycyjnego w Wydziale Drogowym tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/3066/30.

Chakiel Ludwik Hipolit, St. Asesor Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie — Kierownikiem Działu Zabezpieczeń i Humanitarnego w Wydziale Osobowym tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/5721/29.

Mgr. Mally Wilhelm, Referendarz K. P. w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych we Lwowie — Kierownikiem Działu Osobowego w Wydziale Osobowym tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/1708/D/30.

Kacperski Zygmunt, St. Asesor Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie — Kierownikiem Działu Rewizyjnego w Wydziale Kontroli dochodów tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/4269/29.

Hryniewicz Bolesław, St. Asesor Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu — Kierownikiem Działu Towarowego w Wydziale Kontroli Dochodów tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 956/1/30.

Mgr. Kwiatkowski Antoni, Referendarz K. P. Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Stanisławowie — Kierownikiem Działu Gruntowego i Wywłaszczeń w Wydziale Prawnym tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/3644/G/30.

Olejniczak Stanisław, St. Asesor Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu — Kierownikiem Działu Ogólno-Gospodarczego w Wydziale Zasobów tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 4585/1D/29

Szanda Bolesław, St. Asesor Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Gdańsku — Naczelnikiem Oddziału Eksploatacyjnego w Toruniu w okręgu tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/4231/29.

Owca Piotr, St. Asesor w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach — Naczelnikiem Oddziału Eksploatacyjnego w Katowicach tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/2868/30.

Inż. Majewski Jan Erazm, Kontroler Drogowy Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu — Naczelnikiem Oddziału Drogowego w Sarnach w okręgu tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/5306/29.

Inż. Wohlfeld Karol, Zastępca Naczelnika Sekcji Utrzymania Kolei w Kołomyji Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Stanisławowie — Naczelnikiem II-ej Sekcji Utrzymania Kolei w Stanisławowie tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/3401/G/30.

Banaszkiewicz Franciszek, Zawiadowca Parowozowni w Strzemieszycach Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu — Naczelnikiem tej Parowozowni.
Nr. P. 4576/1-F/29.

Inż. Żeleźniak Władysław, Zawiadowca Parowozowni II kl. w Mołodecznie Dyrekcji okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie — Naczelnikiem Parowozowni I kl. w Brześciu w okręgu tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/4580/29.

Inż. Swoboda Józef, Referendarz w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych we Lwowie — Naczelnikiem Parowozowni I kl. Lwów-Zachód tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 3914/1-D/29.

Inż. Szeligowski Karol, St. Referendarz K. P. i Zawiadowca Parowozowni II kl. w Kołomyji w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Stanisławowie — Naczelnikiem Parowozowni I kl. w Czortkowie w okręgu tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 194/1G/30.

Inż Markiewicz Marjan, Zawiadowca Warsztatów Elektrotechnicznych i Sygnałowych I kl. Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie — Starszym Kontrolerem Wydziału Elektrotechnicznego tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/5737/29.

Dzieliński Konstanty, Zastępca Naczelnika Oddziału Eksploatacyjnego Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Gdańsku — Starszym Kontrolerem Eksploatacyjnym tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 4172/1-D/29.

Inż. Krzyżanowski Adam, Zastępca Naczelnika Warsztatów Głównych II kl. w Skarżysku Kamiennej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu — Starszym Kontrolerem w Wydziale Mechanicznym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w towicach.
Nr. P. 1182/1-J/29.

Rajecki Maciej, St. Asesor Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu — Zarządzającym Koleją Wąskotorową I kl. Jędrzejów-Szczucin w okręgu tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1-F/2541/30.

Mianowanie i powierzenie kierownictwa:

Dr. Królewski Wacław, Lekarz Rejonowy w Kowlu Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu — Lekarzem Sanitarnym z powierzeniem kierownictwa Wydziału Sanitarnego Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie.
Nr. P. 4577/1-F/29.

Powierzenie pełnienia obowiązków:

Chudzikiewicz Piotr, St. Asesor Dyrekcji okręgowej Kolei Państwowych w Stanisławowie — pełnienie obowiązków Naczelnika Głównego Magazynu Zasobów w Stanisławowie tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/3560/G/30.

Przeniesienia ze względów służbowych:

Mgr. Urbanowski Ernest, Kierownik Działu Osobowego w Wydziale Osobowym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych we Lwowie — na stanowisko Kierownika Działu Ogólnego w tym samym Wydziale i Dyrekcji.
Nr. P. 1/1708/30.

Mgr. Mróz Adam, Kierownik Działu Gruntowego i Wywłaszczeń w Wydziale Prawnym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie — na stanowisko Kierownika Działu dla Spraw Bocznicowych w Wydziale Eksploatacyjnym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach.
Nr. P. 3202/30.

Mgr. Wittek Witold, Kierownik Działu dla Spraw Bocznicowych w Wydziale Eksploatacyjnym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach — na stanowisko Kierownika Działu Gruntowego i Wywłaszczeń w Wydziale Prawnym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach.
Nr. P. 3202/1/30 r.

Młynarczewski Maksymiljan, Naczelnik I Oddziału Eksploatacyjnego w Częstochowie Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Warszawie — na stanowisko Starszego Referendarza K. P. Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie.
Nr. P. 4968/1-G/29.

Inż. Szelc Antoni, Naczelnik Sekcji Utrzymania Kolei w Rozwadowie w Dyrekcji Okręgowej we Lwowie — na takie samo stanowisko do Przemyśla w okręgu tej samej Dyrekcji.
Nr. P. 1/339/30.

Inż. Czarnocki Franciszek Cezary, Naczelnik Parowozowni I kl. w Brześciu Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie — na takie same stanowisko do Wilna.
Nr. P. 1/4580/29.

Zwolnienie ze stanowiska:

Czapor Antoni, ze stanowiska Kierownika Działu Ogólnego w Wydziale Osobowym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych we Lwowie.
Nr. P. 1/1708/30.

Przeniesienie w stan nieczynny.

Muthsam Leopold, St. Referendarz K. P. Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie, z dniem 1 marca 1930 r., na podstawie § 126 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 8/VII 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57/29, poz. 447).
Nr. P. 1/4292/30.

Zwolnienia ze służby:

Inż. Czarnowski Tadeusz, Dyrektor Kolei Państwowych w stanie nieczynnym z dniem 31 marca 1930 r., na podstawie § 126 ustęp 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 8/VII. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57/29, poz. 447).
Nr. P. 6212/30.

Inż. Łuczko Józef, Naczelnik Wydziału Drogowego w stanie nieczynnym w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Poznaniu, z dniem 31 marca 1930 r., na podstawie § 126 ustęp 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 8/VII 1929 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 57/29, poz. 447).
Nr. P. 1/5937/30.

Dr. Kłodnicki Stanisław, Naczelnik Wydziału Osobowego w stanie nieczynnym Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych we Lwowie, z dniem 31 marca 1930 r., na podstawie § 126 ustęp 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 8/VII 1929 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 57/29 poz. 447).
Nr. P. 1/6211/30.

Inż. Dziewoński Józef, Zastępca Naczelnika Wydziału Mechanicznego Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie, z dniem 31 grudnia 1929 r., na podstawie § 123 ustęp 1 pkt. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8/VII 1929 (Dz. Ust. R. P. Nr. 57/29,poz. 447), z wyrażeniem uznania za długoletnią i owocną pracę w kolejnictwie.
Nr. P. 2152/29.

Mgr. Broniowski Stanisław, Kierownik Działu w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Katowicach, z dniem 31 marca 1930 r., na podstawie § 123 ustęp 1 pkt. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 8/VII 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57/29, poz. 447).
Nr. P. 1/4288/30.

Szczepański Aleksander, Naczelnik Oddziału Eksploatacyjnego w Kowlu Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Radomiu, z dniem 31 marca 1930 r., na podstawie § 123 ustęp 2 pkt. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8/VII 1929 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 57/29, poz. 447) z wyrażeniem uznania za długoletnią owocną pracę w kolejnictwie.
Nr. P. 1/5834.30.

Inż. Freudenthal Szymon, Naczelnik Sekcji Utrzymania Kolei w Rzeszowie w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie, z dniem 28 lutego 1930 r., na podstawie § 123 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 8/VII 1929 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 57/29, poz. 447).
Nr. P. 1/2996/30.

KONKURSY:

na stanowisko Zastępcy Naczelnika Wydziału Kontroli Dochodów w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja wyższe, wyjątkowo średnie, VI lub VII grupa uposażenia oraz dłuższa, wszechstronna praktyka w Wydziale Kontroli Dochodów.
Termin składania podań: do dn. 25-go maja 1930 r.
Nr. I/20668/1-F/29.

---

na stanowisko Kierownika Działu Towarowego w Wydziale Ruchu Dyrekcji Okręgowego Kolei Państwowych we Lwowie.

Warunki dla ubiegający się: ukończone studja wyższe, wyjątkowo średnie ,VI lub VII grupa uposażenia oraz dłuższa praktyka w odnośnej gałęzi służby.
Termin składania podań: do dn. 25-go maja 1930 r.
Nr. P. 4/30.

na stanowisko Naczelnika Sekcji Utrzymania Kolei w Rzeszowie w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie.

Warunki dla ubiegający się: ukończone studja politechniczne, VI lub VII grupa uposażenia, oraz dłuższa, wszechstronna praktyka w służbie drogowej.

Termin składania podań: do dn. 25-go maja 1930 r.

Nr. P. 1/2996/30.

Odwołanie konkursu:

Ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Nr. 3 z dn. 25 marca 1929 r. **konkurs** na stanowisko Naczelnika Oddziału Eksploatacyjnego w Toruniu odwołuje się.

Nr. P. 1/4231/29.

Uchylenie przeniesienia:

Ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji Nr. 15 z 1929 r., przeniesienie inż. Bystrzyńskiego Zygmunta, Naczelnika Oddziału Drogowego w Siedlcach Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie — na stanowisko Naczelnika Oddziału Drogowego w Brześciu n/B. Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie — uchyla się.

Nr. P. 894/1-F/29.

SPROSTOWANIA:

W dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji Nr. 24 z 1929 r., poz. 193, w zarządzeniu Ministra Komunikacji z 30 listopada 1929 r. Nr. Pr. 3152/1G/29 w składzie członków Komisji Dyscyplinarnej dla Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie należy na str. 346 skreślić pod pozycją 2 nazwisko: „Krajowski - Kukiel II Stanisław Adam", i w miejsce to wpisać: „Krajowski - Kukiel I. Stanisław"

Ponadto na tej samej stronie 346 skreślić pod pozycją 9 nazwisko: „Krajowski - Kukiel I Stanisław Adam" i w miejsce to wpisać: „Krajowski - Kukiel II Stanisław Adam".

Nr. P. 3152/1-G/29.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji w Nr. 24 z 1929 r. w zarządzeniach Ministra Komunikacji z dnia 30 listopada 1929 r. Nr. P. 3152/1G/1929, w sprawie ukonstytuowania się składów komisyj dyscyplinarnych należy na str. 356 wśród członków mianowanych w Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Gdańsku w pozycji 7, po nazwisku: „Łotocki Wiktor", dodać: „Radca Kolei Państwowych".

Nr. P. 1/799/30 r.

SPROSTOWANIE BŁĘDÓW DRUKARSKICH.

W rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 13 grudnia 1929 r. Nr. VI/3/17058/29 o „Warunkach technicznych dostawy normalnotorowych zestawów kołowych wagonowych, tendrowych i parowozowych", ogłoszonem w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Komunikacji Nr. 3, z dnia 20 lutego 1930 r. należy poczynić następujące sprostowania:

1) W paragrafie 14 w umieszczonym na końcu rysunku (strona 20) tolerancja zaokrąglenia czopa od strony podpiasty zamiast „$v = 5 \pm 1{\cdot}5$", powinno być „$\pm 1{\cdot}5$".

2) W paragrafie 19 w tablicy, umieszczonej na stronicy 22 w rubryce piątej zamiast „pomiarowa średnica" winno być „długość pomiarowa", a w rubryce szóstej zamiast „długość" powinno być „średnica".

3) W paragrafie 26 stronica 23 w ustępie drugim (wiersz 27-y od góry stronicy) zamiast: „Zapas w wymiarze średnicy zewnętrznej koła i w grubościach powierzchni bocznych jego wieńca".... powinno być: „Zapas w wymiarze średnicy zewnętrznej koła i na powierzchniach bocznych jego wieńca"....

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa. Nr. 50959. 23.IV.30. 8.500.

WARUNKI PRENUMERATY. Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Komunikacji podaje do wiadomości, iż prenumerata Dziennika Urzędowego M. K. na rok 1929 wynosi zł. 8.— półroczna zł. 4.— kwartalna zł. 2.— Pojedyńczy numer — groszy 50.